

Žalią pupą sodinau

Šveicarišką motinos dieną RATE kalbėjomės apie pupas. Pamokėlę pradėjome žaidimu „Vai išeiki oželi ant ulyčios šokti“. Smagu, kad vaikai noriai suko šį ratelį ir jau kur kas drąsiau jame dalyvavo, nes tai žaidimas ugdantis vaikų fantaziją, raginantis improvizuoti. Ant ulyčios išėjęs oželis vaikams rodo kaip šoka senelis, senelė, o po to ir bet kas kitas. Šį kartą šokom kaip kiškučiai, vežimai, šuniukai ir gandriukai...

Kadangi po žaidimo sunku buvo susikaupti kitoms dainoms, radę uždarytą indelį su barbančiu turiniu mėginome atspėti, kas jame galėtų būti. Robertui užtikrintai pareiškus, kad tai žirniai, visi kiti vaikai buvo tikri, kad tai žirniai. Ta proga padainavome mums gerai žinomą dainą apie „Du gaideliai“. Tačiau atidarius indelį paaiškėjo, kad tai visai ne žirniai, o pupos, pupelės, pupytės!

Labai nudžiugom radę pupų ir padainavom dainelę „Gaidys pupą rado“. Na, o tada atėjo laikas mokyti vieną populiariausių lietuviškų vaikiškų dainelių „Žalią pupą sodinau“. Išmokę skaitėm pasaką „Pupa“ ir sužinojome, kad pupos užauga net iki dangaus ir jomis galima užkopti pažiūrėti kaip Dievas gyvena. Atlikus visus paruošiamuosius darbus nieko kito neliko, tik patiems imtis pupų sodinimo. Pradžioje gražiai išmarginom vazonėlius, o po to pasiėmę žemių, vandens ir pupų ėjome į lauką jų sodinti. Kiek džiaugsmo vaikams suteikė žemių kasimas ir šventas veiksmas – pupyčių dėjimas į žemę, jų liejimas vandeniu.

Juk šią savaitę Lietuvoje sėjos pradžia!